

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο χριστιανός είναι ο πρωταγωνιστής της αρετής μέσα στον κόσμο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην όμορφη Δυτική Φθιώτιδα και στο γνωστό για τις ιαματικές του πηγές όμορφο Πλατύστομο ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών και η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία, μας προσφέρει πολλά και χρήσιμα διδάγματα, τα οποία συνδέονται μεταξύ τους. Αφενός μεν μέσα από το ευαγγελικό ανάγνωσμα με την παραβολή του Καλού Σπορέα. Ιδιαίτερα στις περιοχές, όπως στις δικές μας, που οι άνθρωποί μας είναι αφιερωμένοι στη διακονία της γης, στον πρωτογενή

τομέα, στην αγροτική ζωή, γνωρίζουν πολύ καλά, τι αγωνία έχει η σπορά. Γνωρίζουν πολύ καλά, τι αγωνία έχει η ακαρπία. Είδαμε ότι πέρσι ταλαιπωρήθηκαν ιδιαίτερα οι ελαιοπαραγωγοί όλης της Φθιώτιδος από την ακαρπία και προσευχόμασταν, ώστε η φετινή χρονιά να φέρει ευκαρπία.

Έτσι λοιπόν ο Καλός Σπορέας, ο Χριστός, σπέρνει τον Λόγο του Θεού στις καρδιές των ανθρώπων και μας λέει η παραβολή, ότι άλλοτε ο σπόρος πέφτει πάνω σε πέτρες, άλλοτε πέφτει και χάνεται και πνίγεται μέσα στα αγκάθια και άλλοτε όμως βρίσκει γη αγαθή, η οποία καρποφορεί, η οποία γονιμοποιείται, η οποία αναπτύσσεται και παράγει καρπούς. Αυτός είναι ο άνθρωπος του Θεού, ο οποίος είναι δεκτικός της Χάριτος του Θεού, ο άνθρωπος ο οποίος έχει την καρδιά του ανοιχτή στο Θέλημα του Θεού, ο άνθρωπος ο οποίος δεν έχει αφήσει καλυμμένο με αμαρτήματα, με πάθη, με εγωισμούς και με ιδιοτέλειες τον χώρο της καρδιάς του, αλλά μέσα από το Μυστήριο της Μετανοίας, της Ιεράς Εξομολογήσεως και μέσα από τον ασκητικό αγώνα φροντίζει αυτόν τον τόπο της καρδιάς να τον κρατά καθαρό, καλό, εύφορο και αγαθό, ώστε να καρποφορεί ο Λόγος του Χριστού στην ζωή του.

Συγχρόνως η Αγία μας Εκκλησία σήμερα τιμά τους Πατέρες της Ζ' (Εβδόμης) εν Νίκαια Οικουμενικής Συνόδου, οι οποίοι θεολόγησαν γύρω από την εικόνα μετά την Εικονομαχία, μετά την αναστήλωση των Ιερών Εικόνων, για να διασώζεται η εικόνα του Θεού στον άνθρωπο κι ο άνθρωπος να διασώζει την εικόνα του Θεού στη ζωή του, να την φανερώνει πορευόμενος από το κατ' εικόνα στο καθ' ομοίωση κι ο άνθρωπος, που εικονίζει τον Θεό στη ζωή του δεν μπορεί παρά να φέρει καρπούς της ζωής του Θεού. Ο Απόστολος Ιάκωβος χρησιμοποιεί μία πολύ ωραία φράση, αφοπλιστική: «δείξε μου» λέει «τη πίστη σου από τα έργα σου».

Δείξε μου την πίστη σου από τη ζωή σου, γιατί η πίστη μας δεν είναι κούφια λόγια ούτε μεγάλα λόγια. Δεν μπορεί κανείς να λέει ότι πιστεύει στον Θεό και να μην αγαπά, δεν μπορεί κανείς να λέει ότι πιστεύει στον Θεό και να μην συγχωρεί, δεν μπορεί κανείς να λέει ότι πιστεύει στο Θεό και να μη νοιάζεται για τον διπλανό του, δεν μπορεί κανείς να λέει ότι πιστεύει στον Θεό και να υποσκάπτει τον διπλανό του, να τον συκοφαντεί, να τον κατακρίνει. Δεν μπορεί κανείς να λέει ότι πιστεύει στον Θεό και να μην χαίρεται μετά χαιρόντων και να μην κλαίει μετά κλαιόντων. Δεν μπορεί μία καρδιά να λέει ότι πιστεύει στον Θεό και να είναι αναίσθητη, σκληρή απέναντι στη δυστυχία, στον πόνο, στα προβλήματα της ζωής. Δεν μπορεί ένας άνθρωπος να λέει ότι πιστεύει στο Θεό και να μην πορεύεται ταπεινά, σεμνά και συνετά στη ζωή του, να μην ευγνωμονεί και να μην ευχαριστεί το Θεό και να μην χρεώνει τις επιτυχίες του στον εγωισμό του, αλλά να αποδίδει τις όποιες αρετές και επιτυχίες του στο έλεος και στην αγάπη του Θεού. Δεν μπορεί ένας άνθρωπος να λέει ότι πιστεύει στο Θεό και να μην αναλαμβάνει τις ευθύνες των αστοχιών του, των αμαρτιών του, των λαθών του, των αποτυχιών

του.

Όλα αυτά κατοχυρώνει η Ζ' (έβδομη) Οικουμενική Σύνοδος, για όλα αυτά μας μιλά σήμερα η Αγία μας Εκκλησία, για αυτά μας ομιλεί κι ο Απόστολος Παύλος στη σημερινή ποιμαντική του επιστολή, όπου εκεί μεταξύ των άλλων διδάσκει ότι «μανθανέτωσαν δέ και οι ήμέτεροι καλών έργων προϊστάσθαι εις τὰς ἀναγκαίας χρείας» και επίσης στην αρχή της περικοπής το ίδιο επαναλαμβάνεται ότι «ἵνα φροντίζω σικαλῶν έργων προϊστάσθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ».

Μιλάει για καλά έργα και ασφαλώς δεν αναφέρεται σε κάποιες αποκομμένες πράξεις ηθικής ή χρέους ή συνείδησης. Αυτό μπορεί κανείς να το συναντήσει και σε ανθρώπους που δεν πιστεύουν στο Θεό, που δεν αποδέχονται το Ευαγγέλιο, μπορεί κάποιες πράξεις τους να είναι και ωφέλιμες και καλές και χρήσιμες, αλλά ο άνθρωπος του Θεού, ο άνθρωπος ο οποίος πιστεύει και αγαπά το Χριστό, οι καλές του πράξεις δεν είναι ένα αποκομμένο, αυτονομημένο μέγεθος, αλλά είναι καρπός μίας πνευματικής ζωής, είναι καρπός μίας καρδιάς, η οποία τιμά την εικόνα του Θεού, είναι αποτέλεσμα και όχι ένα στιγμιότυπο, είναι το αποτέλεσμα και η φανέρωση μιας πνευματικότητας εσωτερικής, η οποία δεν είναι επίπλαστη, η οποία δεν χάνεται μέσα στις δοκιμασίες των καιρών. Ο άνθρωπος που κάνει καλές πράξεις επιφανειακά στην πρώτη στιγμή, που θα τον πειράξεις, αυτομάτως αλλάζει πρόσωπο, αλλάζει προσωπείο, ξαφνικά ο καλός και ευγενής, όταν τον πειράξεις, όταν λίγο θίξεις τον εγωισμό του, γίνεται θηρίο ανήμερο, ενώ ο χριστιανός άνθρωπος, ο πνευματικός άνθρωπος δεν μεταλλάσσεται από τις προκλήσεις τις εξωτερικές είτε τον επαινέσεις, είτε τον προσβάλλεις, είτε τον κολακεύσεις, είτε τον μειώσεις. Ο πραγματικά χριστιανός μένει αμετακίνητος, μένει απαρασάλευτος, μένει προσηλωμένος στο Θέλημα του Θεού, γιατί η εφαρμογή του Θελήματος του Θεού και η ενάρετη ζωή δεν είναι προϊόν διαπλοκής με την πραγματικότητα αυτού του κόσμου, δεν είναι προϊόν συνδιαλλαγής με τα συναισθήματα των ανθρώπων ή με τις μόδες των καιρών, αλλά είναι μία οντολογική πραγματικότητα, μια υπαρξιακή βεβαιότητα, είναι μία αλήθεια την οποία κανείς την ζει όπου κι αν βρίσκεται, σε όποιες περιστάσεις κι αν βρίσκεται, γι' αυτό και ο αληθινός χριστιανός, είτε βρίσκεται και ζει σε φτώχεια, είτε βρίσκεται και ζει σε πλούτο παραμένει ο ίδιος είτε έχει υγεία είτε έχει ασθένεια, παραμένει πάλι ο ίδιος. Δοξολογεί και ευχαριστεί το Θεό ακόμα και όταν υποφέρει, ακόμα και όταν πονά, ακόμα και όταν πάσχει. Ο άνθρωπος του Θεού δεν επηρεάζεται από εξωτερικά γεγονότα. Μπορεί να του επισυμβαίνουν τα πιο δύσκολα, να περνάει τεράστιες δοκιμασίες και παρά τούτα ίσταται προσευχόμενος ευλογών και αγιάζων.

Ο άνθρωπος του Θεού δεν κάμπτεται, αλλά υπομένει και επιμένει και πραγματοποιεί και υλοποιεί και εφαρμόζει το Θέλημα του Θεού όχι από αγγαρεία, όχι παθητικά, όχι σαν μία εντολή εξωτερική, αλλά πρωταγωνιστικά. Ο χριστιανός

είναι ο πρωταγωνιστής της αρετής μέσα στον κόσμο και αυτό εκφράζεται ξεκάθαρα σήμερα από τον Απόστολο Παύλο και μάλιστα δύο φορές μέσα σε 10 μόλις γραμμές επαναλαμβάνει την ίδια λέξη «προϊστασθαι καλῶν ἔργων». Όχι απλώς να φροντίζουν ή να πραγματοποιούν οι ημέτεροι και οι πεπιστευκότες τω Θεῷ καλά έργα, αλλά να προϊστανται, να είναι ηγέτες δηλαδή. Οι πραγματικά πιστεύοντας στον Θεό, αυτοί που πραγματικά είναι δικοί μας, διδάσκει ο Απόστολος Παύλος, είναι αυτοί οι οποίοι πρωταγωνιστούν στην αρετή, γίνονται παράδειγμα στην αρετή, γίνονται ηγέτες μέσα στην Εκκλησία στην αρετή γι' αυτό και η Εκκλησία μας δεν είναι ένας ουραγός, ο οποίος τρέχει πίσω από τους άλλους αλλά είναι ένας σημαιοφόρος που ανοίγει το δρόμο και δείχνει τον δρόμο.

Καμιά φορά αυτό ενοχλεί. Νομίζουν οι άνθρωποι ότι θέλουν οι άνθρωποι της Εκκλησίας, ότι θέλουμε για παράδειγμα εμείς οι ποιμένες να υποκαταστήσουμε την κοσμική εξουσία ή να εξαφανίσουμε τους άλλους από γύρω μας. Κάθε άλλο! Επιθυμούμε και θέλουμε να ανοίξουμε δρόμους για να τους συμπορευθούμε όλοι μαζί, να ανοίξουμε δρόμους στην κοινωνία, στη ζωή, στην καθημερινότητα. Δρόμους αγάπης και αρετής, γιατί αυτό καλείται να πράττει ο χριστιανός. Να είναι πλοηγός, να είναι πυξίδα, να είναι οδοδείκτης, να είναι τροποδείκτης. Να δείχνει το δρόμο προς την αρετή, γιατί η αρετή είναι η έμπρακτη και αληθινή πίστη, να δείχνει τον δρόμο προς την αδελφoσύνη, να δείχνει το δρόμο προς το διάλογο, να δείχνει τον δρόμο προς την κατανόηση, την αλληλοκατανόηση, να δείχνει το δρόμο στην πρόοδο την πραγματική, γιατί δεν μπορεί να υπάρξει πρόοδος χωρίς την μεταξύ μας αγάπη. Δεν μπορεί να υπάρξει καμία προκοπή σε ένα χωριό, για παράδειγμα, αν δεν είμαστε ενωμένοι μεταξύ μας και ποιος άλλος είναι αυτός, ο οποίος θα κηρύξει την ενότητα σε έναν τόπο και σε μία περιοχή από τον Επίσκοπο, από τους ιερείς, από τους ανθρώπους της Εκκλησίας. Δεν νοείται να είναι κάποιος χριστιανός και να μην είναι ενωτικός, δε νοείται να είναι κάποιος χριστιανός και να είναι διχαστικός. Ο χριστιανός ενώνει. Είναι ειρηνοποιός, είναι γεφυροποιός, είναι πράος και γαλήνιος, υπάρχει μέσα στην κοινωνία, στο σπίτι του πρώτα, στο χωριό του, στη γειτονιά του, στο σόι του, στη δουλειά του, στην κοινότητα, στο νομό στον οποίο ζει, υπάρχει ο χριστιανός για να είναι κήρυκας της ειρήνης και της αγάπης.

Αυτό εύχομαι ολόψυχα σήμερα εδώ το Πλατύστομο της δυτικής Φθιώτιδας σε όλους μας ανεξαιρέτως. Να είμαστε πραγματικοί και αληθινοί χριστιανοί με συναίσθηση ότι είμαστε αμαρτωλοί, ότι έχουμε αδυναμίες, ότι κάνουμε λάθη, αλλά μονάχα όποιος δεν πράττει δεν κάνει λάθη. Θα κάνουμε και λάθη, θα κάνουμε και σφάλματα, θα έχουμε και πτώσεις και αποτυχίες, αυτό όμως το οποίο είναι ζητούμενο για μας τους χριστιανούς είναι να βλέπουμε μπροστά, να θέτουμε τον πήχη ψηλά και να ξέρουμε ότι καλούμεθα μέσα στην κοινωνία να πρωταγωνιστήσουμε, όχι για λόγους εγωιστικής έπαρσης ή αλαζονείας, αλλά γιατί οφείλουμε να αγαπάμε τους αδελφούς μας, οφείλουμε να αγαπάμε το χωριό μας,

οφείλουμε να αγαπάμε τον τόπο μας, οφείλουμε να αγαπάμε το μέλλον το οποίο έρχεται και αυτήν την αγάπη θα την αποδείξουμε προϊστάμενοι: «Μανθανέτωσαν δέ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι».

Ακολούθως ο κ. Συμεών για μία ακόμη φορά παρέμεινε στην όμορφη πλατεία του Πλατυστόμου, επικοινωνώντας οικογενειακά με τους κατοίκους της ενορίας, τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Ιωάννη Κυρίτση, τον επικεφαλής της Αντιπολίτευσης στον Δήμο Μακρακώμης κ. Κωνσταντίνο Καραγιάννη, τον Αντιδήμαρχο κ. Παναγιώτη Κοντογεώργο, τον Πρόεδρο του Εκπολιτιστικού Συλλόγου Πλατυστόμου «Ο ΠΗΛΕΑΣ» κ. Κωνσταντίνο Ευθυμίου με τα μέλη του Συλλόγου, καθώς και εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων του τόπου.

[Δείτε ΕΔΩ φωτογραφικό υλικό](#)

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου